

Društvena raznallia

Vabilo na piknik.

Društvo Vitezov sv. Jurija, št. 3, K. S. K. Jednote, Joliet, Ill., predstilo svojo veselico ali piknik v nedeljo dne 22. julija v Rivals parku.

Uljudno vabimo vse Slovence in Hrvate in sploh vse slovenski narod od blizu in daleč, da bi nas ta dan v velikem številu s svojo udeležbo počastili. Se posebno prav uljudno vabimo vsa cena društva in njih članstvo, spadajoče k raznim organizacijam; vsakdo nam dobro došel! Za dobro zabavo in izbornu postrežbo se bo potrudil pripravljalni odbor, tako da bo kolikor mogoče vsem povoljno ustrezelo. Torej na svidenje dne 22. julija na našem pikniku!

Odbor.

Vabilo na piknik.

Naše društvo sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn., priredi v korist svoje blagajne velik piknik dne 22. julija, četrto (magdalensko nedeljo) tekočega meseca. Torej se dragi nam bratje in sestre v prvi vrsti obramočna vas in vse uljudo posimmo, da bi se tega piknika vse, brez izjeme udeležili. To bo prvi letoski društveni piknik. Pridite vse!

Vsakemu je znano, da piknike prirejam v kript društvene blagajne, torej v korist vseh skupaj.

Ker se ta prireditev vrši ravno na praznik sv. Magdalene, zato osobito vabimo vse Magdalene in Magdice, da prirede naš piknik, kjer boste lahko na prostem obhajale svoj god. Pridite torej na naš piknikov prostor v zeleni dolini na zeleno trato. Tam se boste počutili ravno tako na ta dan, kakor v starem kraju.

Zaeno pa ljubno vabimo tudi vse Ane in Anke, ki bodo imeli svoj imendan dne 26. julija. Upamo, da tudi ve ne boste zadnje. Mislimo, da je Anek med našimi rojakinjami takoj največ, da imate to prelepo krstno ime. Tudi vas prosimo za pomoč, da bi nas z obiskom počastile. Tudi za vas bo na pikniku vse najboljše pripravljeno; jedila bodo imele v oskrbi naše spretne kuharice, kelnarji vam bodo pa nudili vsakovrstno okusno hladno piće. Za Magdalene in Anke bodo rezervirane posebne častne mize!

Upamo, da se bomo na tem pikniku zopet lepo po domače zabavali. Vsakdo naj si dobro zapomni nedeljo, 22. julija in naj pride na naš piknik. Buse ali jutnej bo čakal na vogalo Pine St. in Bostwick St., pri Hrvatovih apotekah ob eni urri polnole, potem pa vsake pol ure. Vožnja na jutnej je samo 15 centov, vstopnina za piknik pa znaš samo 25 centov.

Torej v nedeljo vse v Možinu park.

Dne 29. julija pa bo imelo svoj piknik društvo Marije Pomagaj, št. 79, in sicer v gozdzu za Wile Mill. Tudi na tem pikniku bo došlo veselje in zabave; zato se cenjeno občinstvo vabi da se tudi tega piknika udeleži v obilnem številu.

V slučaju slabega vremena se zabava vrši počem v šolskih prostorih. — S pozdravom Ignacij Grom.

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Uljudno opozarjam vse članice našega društva Marije Pomagaj, da se bo vršila redna mesečna seja, oziroma polletna seja v četrtek, 19. julija, ob pol osmi uri zvečer, v cerkveni dvorani. Udeležite se iste!

Zopet imam poročati žalostno vest, da je nemila smrt zopet pobrala eno izmed naših sester, in sicer Ane Tomše, rojeno Jenševskih. Omenjena pokojna sestra je bila rojena v Chicagu 1. aprila, 1905, in je pristopila v društvo in Jednotu 20. decembra, 1925. Poročena je bila eno leto in zapušča sproga in dva meseca starega otročička.

V imenu društva izrekam vsem sorodnikom globoko sožalje, njeni duši pa želim mir in pokoj.

Julia Gottlieb, tajnica.

Iz urada društva sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill.

S tem naznanjam vsem članicam našega društva, da se vrši prihodnja redna mesečna seja dne 22. julija. Na tej seji bo prebran polletni račun. Zatorej ste prošene, da se vse članice udeležite te seje.

Drago mi sestre! Letos meseca septembra bomo obhajale 20-letnico obstanka našega društva. Zatorej vas prosim, da se bolj zanimate za to in da pridete z nam razveseliti. Da bo vsem dobro postreženo, zato boste brez skrbi, noben ne bo želil ali pa žejan od nas, zato vam jamčimo me, ki spa-

damo pod zastavo našega društva sv. Ane, št. 150. Vabilo ne sta pa le posebne mo, katere sta bile tako srečne da ste pri sv. krištu dobile ime Anke ali Ance. Ne morete lepo prenoviti svojega goda, kadar da prideš k nam v zeleni Maple Heights. Pripravite tudi svoje otroke seboj; za vse bo obilno prekrbiteno, tudi za mladino ob igrala izvrstna godba, zato naj boden ne pozabi na naš dan.

Pridite vse, ne bo vam žal! Uljudno vas vabi

Odbor.

P. S. Članicam našega društva se tudi naznana, da bomo imeli skupno sv. obhajilo dne 29. julija pri prvi sv. maši. Kakor vsako leto, tako bomo tudi letos obhajale god sv. Ane, patronke našega društva, da sprejmemo sv. zakramente. Najtorej nobene ne manjka; zberemo se zunaj pri Šoli, da skupno odkorakamo v cerkev; vaska naj prinese društveno re-

galijo seboj, in pokajmo se, da smo verne katoličanke in tako vredne biti članice naše slavnice K. S. K. Jednote.

Pozdrav na vse članstvo.

Theresa Glavic, predsednica.

Naznallo.

Naše društvo Marije Cisterga Spočetja, št. 202, Virginija, Minn., je sklenilo na zadnji redni seji, da se seje za poletni čas, namreč julija, avgusta in septembra prelizo na TRETIJ ČERTEK v mesecu in sicer ob 8. uri zvečer; seje se vrše v katoliški Šoli.

Toliko v naznanje članicam, in vas vabim, da prihajate kaj v večjem stevilu k sejam, ker je res dosti lepo biti na seji, če je več članstva skupaj.

In še na eno vas opozarjam:

Prosim vas, bodite točne in pravocasne z vsemi asesmentom.

Večkrat se primeri, da bi morali biti denar že v Jednotnem uradu, pa ga še de članici ni pri meni. Zato vas prosim, da

vstopitevaje to, da zadnji dan za poravnavo asesmenta v mesecu je 23. ker 25. mora biti že v glavnem uradu Jednote.

Zdaj vas pa prijazno vabim in jelim, da se vidimo dne 19. julija zvečer ob osmilj na prihodnji seji, ker bo treba voliti gledate Jednotnega doma. Ta mesec je že zadnji za to!

Pozdravljam vse članstvo K. S. K. Jednote širok Amerike in vam želim mnogo uspeha v sedanji kampanji.

Rose Tisel, tajnica.

Iz urada društva sv. Ane, št. 218, Calumet, Mich.

Tem potom se naznana vsem članicam našega društva sklep zadnje mesečne seje, da bomo imeli kakor običajno druga leta, skupno sv. obhajilo na dan sv. Ane, patronke našega društva, to bo dne 26. julija. Zeliti je, da bi se članice v obilnem številu udeležile.

Sosestrski pozdrav

Ana Turk, tajnica.

SEDANJI URADNIKI DRUSTVA SV. JOŽEFA, št. 148, BRIDGEPORT, CONN.

Prva vrsta, sedeč na levi: Joseph Horvat, predsednik. Sedeč na desni: Anton Kolar, tajnik. Druga vrsta, stoječ na levi: Ivan Bakac, podpredsednik. Stoječ na desni: Joseph Rezonja, blagajnik.

Društvena slavnost v Bridgeport, Conn.

Pred vsem se moram oprisiti, ker prihajam s tem dopisom že bolj kasno. Stvar se je malo zavlekla ker smo si dali nabaviti sliko odbornikov našega društva in za napravo klijša te slike je vzelo tudi nekaj dni.

Dne 30. maja smo obhajali v naši naselbini redko društveno slavnost povodom 15 letnega obstanka našega dr. sv. Jožefa št. 148 KSKJ. Na to slavnost smo se dolgo časa pripravljali. Veseli smo, ker je ista izpadla nad vse povoljno in veličastno ter ob najlepšem vremenu, kar je naše razpoloženje še bolj povečalo.

Komaj se je naše slovensko ljudstvo za nekaj ur odpočilo ob prvega slavnostnega dne 29. maja, je že teško čakalo naslednjega dne, ki je bil krona več prireditev.

Ob 9:30 dop. je zvon domače cerkve sv. Križa slovensko ljudstvo za nekaj ur odpočilo v spodnjo dvorano in okreplju, potem je bila pa na vrsti slavnost večernega banketa v gornej dvorani, kamor je došlo nad 400 ljudstva; take velike udeležbe nismo nikdar pričakovali.

Po koncertu smo se podali v spodnjo dvorano in okreplju, navzoče in končno zapeli ameriško himno. Ljudstvo je delikatno želelo, da se nekaj dečkov izdekljivajo načrti in fantov za točno posrežbo. Bili ste vsi na mestu.

Hvala vsem natakarjem. Upamo, da nam boste sli še pri ka-

ki drugi prilikl radi na roke. K sklepnu izražam v imenu našega društva vsem udeležencem te slavnosti in vsem ceni-

gostom še enkrat najlepšo za-

hvalo. Škoda, da ni bilo med nam več čast. duhovščine, samo eden. Pogrešali smo g. duhovnika, ustanovnika našega društva sv. Petra. Tudi ta govoril nas je s svojimi močnimi besedami razočaral ko je nam razlagal pomen in koristi društva, za to je žel dosti priznanja.

Te slavnosti se je udeležil še en glavni uradnik KSKJ. in sicer porotni odbornik br. John Murn, iz Brooklyn, N. Y. Tudi br. Murn je imel krasen, navduševalen govor, za kar je žel priznanje.

Tem je sledila ganljiva točka te slavnosti ko je nastopil mladiški oddelek na odr. Tja je prikonal 15 belo bleblečnih dečkov z višnjevimi trakovi na prsih in zlati tiskano letnico od 1913 do 1928.

Spremstvo jim je delalo tudi 15 dečkov. Vsi ti so na lep način in glasno pozdravljali navzoče in končno zapeli ameriško himno. Ljudstvo je delikatno želelo, da se nekaj dečkov burno dvorsko. Bili ste vsi na mestu.

Hvala vsem natakarjem. Upamo, da nam boste sli še pri ka-

ki drugi prilikl radi na roke.

K sklepnu izražam v imenu našega društva vsem udeležencem te slavnosti in vsem ceni-

gostom še enkrat najlepšo za-

hvalo. Škoda, da ni bilo med nam več čast. duhovščine, samo eden. Pogrešali smo g. duhovnika, ustanovnika našega društva sv. Petra. Tudi ta govoril nas je s svojimi močnimi besedami razočaral ko je nam razlagal pomen in koristi društva, za to je žel dosti priznanja.

Te slavnosti se je udeležil še en glavni uradnik KSKJ. in sicer porotni odbornik br. John Murn, iz Brooklyn, N. Y. Tudi br. Murn je imel krasen, navduševalen govor, za kar je žel priznanje.

Hvala vsem natakarjem. Upamo, da nam boste sli še pri ka-

ki drugi prilikl radi na roke.

K sklepnu izražam v imenu našega društva vsem udeležencem te slavnosti in vsem ceni-

gostom še enkrat najlepšo za-

hvalo. Škoda, da ni bilo med nam več čast. duhovščine, samo eden. Pogrešali smo g. duhovnika, ustanovnika našega društva sv. Petra. Tudi ta govoril nas je s svojimi močnimi besedami razočaral ko je nam razlagal pomen in koristi društva, za to je žel dosti priznanja.

Te slavnosti se je udeležil še en glavni uradnik KSKJ. in sicer porotni odbornik br. John Murn, iz Brooklyn, N. Y. Tudi br. Murn je imel krasen, navduševalen govor, za kar je žel priznanje.

Hvala vsem natakarjem. Upamo, da nam boste sli še pri ka-

ki drugi prilikl radi na roke.

K sklepnu izražam v imenu našega društva vsem udeležencem te slavnosti in vsem ceni-

gostom še enkrat najlepšo za-

hvalo. Škoda, da ni bilo med nam več čast. duhovščine, samo eden. Pogrešali smo g. duhovnika, ustanovnika našega društva sv. Petra. Tudi ta govoril nas je s svojimi močnimi besedami razočaral ko je nam razlagal pomen in koristi društva, za to je žel dosti priznanja.

Te slavnosti se je udeležil še en glavni uradnik KSKJ. in sicer porotni odbornik br. John Murn, iz Brooklyn, N. Y. Tudi br. Murn je imel krasen, navduševalen govor, za kar je žel priznanje.

Hvala vsem natakarjem. Upamo, da nam boste sli še pri ka-

ki drugi prilikl radi na roke.

K sklepnu izražam v imenu našega društva vsem udeležencem te slavnosti in vsem ceni-

gostom še enkrat najlepšo za-

hvalo. Škoda, da ni bilo med nam več čast. duhovščine, samo eden. Pogrešali smo g. duhovnika, ustanovnika našega društva sv. Petra. Tudi ta govoril nas je s svojimi močnimi besedami razočaral ko je nam razlagal pomen in koristi društva, za to je žel dosti priznanja.

Te slavnosti se je udeležil še en glavni uradnik KSKJ. in sicer porotni odbornik br. John Murn, iz Brooklyn, N. Y. Tudi br. Murn je imel krasen, navduševalen govor, za kar je žel priznanje.

Hvala vsem natakarjem. Upamo, da nam boste sli še pri ka-

ki drugi prilikl radi na roke.

K sklepnu izražam v imenu našega društva vsem udeležencem te slavnosti in vsem ceni-

gostom še enkrat najlepšo za-

hvalo. Škoda, da ni bilo med nam več čast. duhovščine, samo eden. Pogrešali smo g. duhovnika, ustanovnika našega društva sv. Petra. Tudi ta govoril nas je s svojimi močnimi besedami razočaral ko je nam razlagal pomen in koristi društva,

domači župnik Rev. Jevnik, ki je v krasnih besedah povdral pomen društev. Čestital je ustanovitelj in ustanovitelj cam obeh društev, ter priporočal, da naj tudi v bodoče dela članstvo za vero in blagor na roda.

Nato je govoril predsednik društva sv. Jožefa, št. 12, so brat John Cherne. Za njim pa predsednica društva sv. Ane, št. 120, sestra Ana Gerčman. Govor je nemogoče besedeno omenjati, toda reči moram, da oba sta napravila prav izborn.

Zatem zopet zapoje društvo "Zvon." Brat Anton Bokal, predsednik društva Marije Vnebovzete, št. 77, K. S. K. Jednote pozdravi vse navzoče, posebno pa še članstvo društva sv. Jožefa in sv. Ane, ter priporoča, da bi se prihodnje leto članstvo obeh društev vdeležilo slavnosti 25 letnice obstanka društva Marije Vnebovzete, št. 77.

Nato zopet poje društvo "Naprej." Zatem smo slišali krasno pesem v duetu, katero pesem je pela sestra Viktorija Oso lin in še ena druga sestra, katere ime pa sem žalibog pozabil. Prosim, da mi oprosti.

Lep govor je imel zatem župnik irske cerkve sv. Neže, Rev. Ruddy. Zatem pa je govoril mestni odvetnik Mr. Mayxey.

V imenu mladinskega oddelka pozdravi vse navzoče članica Zita Gerčman. Bilo je nekaj lepega.

Zatem zapoje moški zbor pesvkega društva "Naprej."

Tajnik društva sv. Jožefa, sobrat Frank Telban, prečita kratko in jedrnato zgodovino društva. Temu sledi tajnika društva sv. Ane, Mrs. Paulina Osolin. Najprvo v lepih besedah poroča zgodovino društva in zatem prečita brzojav od bivše sestre in ustanoviteljice Mrs. Mary Bajt, Cleveland, O.

K besedi je bila poklicana Mrs. Johana Gačnik, kot ena iz med ustanovitelje društva sv. Ane, št. 120 K. S. K. Jednote. V kratkih in jedrnih besedah je orisala, kako se je društvo ustanovilo. Omenila je, da sta k ustanovitvi društva veliko pripomogla pokojni Rev. Josip Tomšič in pa Josip Zalar, sednji tajnik K. S. K. Jednote.

Nato govoril Rev. Erszky, župnik litovske cerkve. Zatem pa je bil pozvan k besedi državni poslanec F. T. Gelder. Zanimivo je bilo slišati, ko je Mr. Gelder omenil, da je društvo sv. Jožefa, št. 12 K. S. K. Jednote samo pet let mlajši od mesta Forest City, Pa. V tem je dokaz, da je članstvo društva izmed prvih med prvimi, ki so delali ne samo za napredok društva, temveč tudi za napredok mesta Forest City.

Zatem je zopet pelo društvo "Zvon," nakar je govoril seme nišnik g. John Kamin. Lepo je bilo slišati mladega dijaka. Čast mu! Mnogo vesela in božjega blagoslova!

V imenu igralcev žogometne igre pozdravi vse navzoče sestra John Kamin.

Nato je bil poklican k besedi član finančnega odbora K. S. K. Jednote, sobrat Frank J. Gospodarich, ki je povdral o koristih mladinskega oddelka. Pripomagal je staršem, da naj vpijejo svojo decu v mladinski oddelki.

Potem je nastopila Miss Julia Turšič. Njen govor je bil tako krasen, da je škoda, ker ga nimam na rokah, da bi ga v celoti priobčil. Vsa čast in priznanje.

Lep pozdravni govor je imel tajnik društva Marije Vnebovzete, št. 77 sobrat John Oso lin. Zatem smo zopet slišali lepo pesem, katero je zapel pevsko društvo "Naprej."

Pozvan je bil k besedi Rev. Cvercko, duhovni vodja K. S. K. Jednote. Kakor dopoldan v cerkvi, tako je tudi pri banketu prav izvrstno govoril, zakar mu prav lepa hvala.

Stolopravatelj nato pozove k

besedi pionirja in ustanovitelja društva sv. Jožefa, št. 12 K. S. K. Jednote, sobrata Marinka Muhiča. Kako je Mr. Muhič prijavljen in član v Forest City, se je pokazalo pri ban ketu. Komaj je gospod stolopravatelj izpogovoril njegovo ime, zaslišali so se živio klici. Vsi navzoči so vstali in plakali. Brat Muhič je povedal, kako je prišlo do ustanovitve društva. Omenil je o težkočah in težavah, ki so jih imeli pri društvu takoj izpostavljeni. Nenavrost, da društvo razpadne sledila nevarnosti. Toda s težavnim in napornim delom ter božjo pomočjo se je vse težkoč premagalo. Takoj ko se je sprožila misel o ustanovitvi slovenske podporne Jednote, se je tudi članstvo društva sv. Jožefa in sv. Ane, ter priporoča, da bi se prihodnje leto članstvo obeh društev vdeležilo slavnosti 25 letnice obstanka društva Marije Vnebovzete, št. 77.

Nato zopet poje društvo "Naprej." Zatem smo slišali krasno pesem v duetu, katero pesem je pela sestra Viktorija Oso lin in še ena druga sestra, katere ime pa sem žalibog pozabil. Prosim, da mi oprosti.

Lep govor je imel zatem župnik sv. Jožefa, št. 12, so brat John Cherne. Za njim pa predsednica društva sv. Ane, št. 120, sestra Ana Gerčman. Govor je nemogoče besedeno omenjati, toda reči moram, da oba sta napravila prav izborn.

Zatem zopet zapoje društvo "Zvon." Brat Anton Bokal, predsednik društva Marije Vnebovzete, št. 77, K. S. K. Jednote pozdravi vse navzoče, posebno pa še članstvo društva sv. Jožefa in sv. Ane, ter priporoča, da bi se prihodnje leto članstvo obeh društev vdeležilo slavnosti 25 letnice obstanka društva Marije Vnebovzete, št. 77.

Nato zopet poje društvo "Naprej." Zatem smo slišali krasno pesem v duetu, katero pesem je pela sestra Viktorija Oso lin in še ena druga sestra, katere ime pa sem žalibog pozabil. Prosim, da mi oprosti.

Zatem smo slišali zopet krasno pesem v duetu.

Nato je govorila sestra Ana Breznik, soustanoviteljica društva sv. Ane, št. 120. Zatem zopet zapoje pevsko društvo "Zvon." Temu sledi govor Mr. Franca Vidica, predsednika društva "Zvezda" S. N. P. Jednote (bivšega društva sv. Barbare), nato pa pozdravi vse navzoče predsednik samostojnega društva sv. Lovrenca, Mr. Thomas Simončič.

Pevsko društvo "Zvon" zatem zopet krasno pesem.

Kot zadnji govornik poklican sem bil k besedi jaz nizje podpisani. Mojega govoru ne bom takoj navajal, omeniti hocem le to, da ovacije, katere so mi bile napravljene, so mi v dokaz, da se članstvo še vedno spominja kot bivšega soseda in večletnega tajnika društva sv. Jožefa, št. 12 K. S. K. Jednote.

Končno se je zapela ameriška himna, nákar se je slavnost zaključila ob 12:20 z molitvijo.

Koncem naj omenim še sledeče: Na velikih slavnostih sem žil, toda takoj lepega reda, in tako lepega obnašanja nisem videl še pri nobeni slavnosti. Dvorana polna mladih in starejših ljudi. Večerna prireditve je pričela ob osmi uri in je trajala do 12:20 po polnoči. Torej nad štiri cele ure je slavnost trpel. Toda ves čas je bilo ljudstvo mirno in tiho, zakar rojaki i nrojakinje v Forest City v resnici zaslužijo vso pohvalo in priznanje.

Skllepno želim članstvu društva sv. Jožefa, št. 12 in društva sv. Ane, št. 120 naprej jega napredka, vsem Slovencem in Slovenkam v Forest City, Pa. pa obilo sreće, zdravja in božjega blagoslova.

Vsem skupaj prav prisravnava za prijaznost in gostoljubnost. Bog storočno plač!

Josip Zalar,
glavni tajnik K. S. K. Jednote.

DOPISI

JAVNA ZAHVALA

Slovenski javnosteni štorm Amerike na znanje.

V tej dolgorajni borbi med organiziranim premogorjem in lastniki premogokov je premogar veliko pretrpel in še trpi.

Dobrodelna društva ter velikodusni posamezniki so mu (premogarju) prišli na pomoč, da vsaj malo olajšajo njegovo trpljenje in bedo. Priskočile so našim ruderjem na pomoč sledeče slovenske naselbine:

1. Župnija sv. Stefana, Chicago, Ill., kjer je za župnika Rev. Anzelma Murn. Poslali so nam najprvo, sveto \$46.52 za grocerijo. Mr. Joe Perko je daroval 121 parov novih, in drugih 10 parov čevljiev v tako dobrem stanju. Drugi farani velik zaboj čedne obleke; eksprese

stroške je plačala Miss Mary Janesh.

2. Društvo "Majnik," št. 28 S. D. Zvezre v Barbertonu, O. je poslalo po Mrs. A. Poljanec sveto \$27 za grocerijo.

3. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

Kot naročeno od gospoda župnika Rev. A. Murna, Chicago, Ill., od gospoda župnika fare sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

4. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

5. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

6. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

7. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

8. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

9. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

10. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

11. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

12. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

13. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

14. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

15. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

16. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

17. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

18. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

19. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

20. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

21. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

22. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

23. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

24. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

25. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

26. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

27. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

28. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

29. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

30. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

31. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

32. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

33. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York, N. Y. — Dobri farani iz te župnije po prijedavanju tamkajšnjega gospoda župnika so nam poslali štiri velike zabele: jako čedne obleke.

34. Župnija sv. Cirila in Metoda, New York,

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Ljubljana, 1928.

Slovensko-Ameriški Katolički Jezuitički in Rimokatolički drevni
časnik.

Uredništvo in upravljanje:

SIST St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

Postopek izdajanja 2012.

Birovna

Danes, na 200

polno

izdajanje

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

UNITED STATES OF AMERICA

Maintained by and in the interest of the Order.

Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

Telephone: Randolph 2912.

53

Odgovori na vprašanja o novem priseljeniškem zakonu.

Zena in otroci nastanjenega inozemca.

Vprašanje: V Združene države sem bil pripuščen leta 1913, ali nisem še ameriški državljan? Moja žena in dva otroka, 16 in 19 let stara, stanujejo v Jugoslaviji. H komu naj se obrnem, da bodo pripuščeni po novemu zakonu? — P. K., Cloversville.

Odgovor: Žena in neporočni otroci pod 21. letom, otihni inozemcev, ki so bili zakoniti in trajno pripuščeni v Združene države, imajo pravico do prednosti v kvoti. Prošnjo je treba vložiti pri ameriškem konzulu v inozemstvu. Pišite svoji ženi, naj se takoj obrne na ameriškega konzula. Edino, kar morete vi tukaj narediti, je to, da ženi pošljete "affidavit of support" (izjavo, zapriseženo pred notarjem, v kateri izjavljate, da prevzamete odgovornost za njihovo vzdrževanje). Pošljite ta affidavit v dvopisu. V tej izjavi navedite tudi vse podatke glede svojega prihoda in pripustitve v Združene države.

Mož ameriške državljanke.

Vprašanje: Bila sem naturalizirana leta 1927. Moj zarodnec stanuje v Sloveniji. Ali more priti v Združene države kot priseljenec izven kvote, ako jaz odidem v inozemstvo, da se z njim poročim? — S. R., Pittsburgh, Pa.

Odgovor: Ne, to pravico vživajo je inozemski moži Amerikanek, akijo se je poroka izvršila pred dnem 1. junijem, 1928. Pač pa bo imel vaš mož, ako se poročite, pravico do prednosti v kvoti.

Vprašanje: Jaz sem ameriška državljanka. Lani sem se poročila z inozemcem, ki je bil začasno pripuščen v Združene države kot obiskovalce. Dobil je dovoljenje, da sime tukaj ostati še nadaljnih šest mesecov in je še tukaj. Ali mora on sedaj vzakoniti svoje bivanje v Združenih državah in ostati tukaj za vedno? — A. G., Milwaukee, Wis.

Odgovor: Vaš sprorog mora pred vsem, ko izteče njegov čas zapustiti ozemlje Združenih držav in se potem povrniti kot priseljenec izven kvote. Odgovorovati mora na vsak način, pa najbidi le v Kanado, ako ga tja pripustijo. Vi pa vložite zanj redovito prošnjo (Form 633) na generalnega priseljeniškega komisarja v Washingtonu. Mož naj se obrne na ameriški konzulat v inozemstvu, ki mu bo izdal izvenkvotno visto. Ko vložite prošnjo, morate dokazati svoj ameriški državljanski in da se je poročila izvršila pred dnem 1. junijem, 1928. Prošnjo lahko vložite še predno vaš mož zapusti Združene države.

Ali bo lajše dobiti visto, ako kupim šifkarto?

Vprašanje: Bi rad poslat po bratu in njegovo družino. Kdaj se dešče, kjer se je rodil, je majhna, ali agent mi je povedel, da bo lajše dobiti visto, ako kupim šifkarto, ker "šifkarta" mi bo pošljena v tukaj? — J. K.

prišel zakonito leta 1921 in bi hotel poslati po šeno in otroke. Kako naj dokásem, da sem zakonito prišel? — L. M., Pueblo, Colo.

Odgovor: Pošljite svoji ženi "affidavit of support" v katerem navedite po mogočnosti vse potrebne podatke o svojem prihodu. Navedite ime parobroda, ako se ga spominjate, ali nikar ne uzbijate. Boljše je navesti nič kot dajati krive podatke. Ako ne veste več za natančni datum svojega prihoda, navedite vsaj približno, kdaj ste prišli. Ako ste prišli po 1. juniju, 1921, ko so uvedli kvoto, tedaj ste dobili konzularno visto in ameriški konzul se bo zlahka prepričal iz svojih zapiskov. Ako ste med tem kdaj odpotovali v stare kraj s permitom, navedite, kdaj ste dobili permit. Navedite tudi, ako imate prvi papir, kdaj ste ga dobili in njegovo številko. V "affidavitu" navedite tudi, da ste bil izpraviščan od priseljeniške oblasti ob svojem prihodu in za stalno pričakovani v to deželo.

Kdo je "izurjen poljedelec?"

Vprašanje: Moj brat se poveže s poljedelstvom vse svoje življenje v Jugoslaviji. Ali ima pravico do prednosti v kvoti kot "izurjen poljedelec?" — M. Z., Butte, Mont.

Odgovor: Zakon daje prednost v kvoti "izurjenim poljedelcem" (skilled agriculturist), njihovim ženam in otrokom pod 16. letom. Polovica kvote je rezervirana za starše ameriških državljanov, soproge ameriških državljanov, poročenih po 1. juniju, 1928, in za izurjene poljedelce in njihove družine. Kdo je "izurjen" poljedelec in kot tak opravičen do prednosti, o tem sodi le ameriški konzul. Dejstvo, da se kdo bavi s kmetijstvom, ni samo na sebi zadosten dokaz, da je "izurjen poljedelec." Zdi se, da so konzuli nekje — zlasti tam, kjer je kvota majhna — precej strogi v tem pogledu. Kdo je dovršil poljedelko solo, ali je zaposlen na posestvu, kjer se rabi moderno poljedelske metode, in zna delati z modernimi poljedelskimi stroji, bo seveda tudi v tem oziru čast izdajatelju. Pozdravljamo jo znanilko novega slovenskega kulturnega dela v inozemstvu.

ro v tujini ni lahka reč — manjka nam sredstev, naša država se za to ne briga, praktična Amerika pa je za take poskuse še najbolj nevhalečno polje. V uvodu se naš pesnik sklicuje na znana imena Kopitar, Miklošič, Vega, Prešeren, Cankar, a Bog ve, koliko smo snali tem imenom pridobiti slava v svetu, da pričajo o našem imenu. Zato smo tem bolj hvaležni našemu propagatorju slovenske pesmi v tujini, da poskuša na ta način zbuditi zanimaljanje za naš narod in njegov delo.

Na 94 straneh prinaša Zornanova knjiga sledete pesmi v originalu in prevodu: Prešeren: Strunjan, Izgubljena vera, Kam? Mornar, Nezakonska mati, Memento mori in sonet: Sanjalo se mi je, da v svetem raju; Levstik: Razstanek, Utrija, Przna prisega, Pri oknu, Demotožnost; Jenko: Pomlad. V ljubjem si ostala kraji . . . Ko zaspal bom po smrti . . . Naprek, Adrijansko morje. Naš maček; Gregorčič: Naša zvezda, V pepečnični noči. Njega ni. Pogled v nedolžno oko, Izgubljeni cvet, Sam, Vinski duhovi; Ašker: Cui, veter piše razvijan, Kadi se njiva, Mi vstajamo; Medved: Srce zastavica, Roži, Z Adrie, Oblačicem; Funtek: O mraku, Na tujih tleh.

Knjiga je izšla v Clevelandu, kjer živi nad 35.000 Slovencev, imajo svoj Narodni dom in več kulturnih društev. Ivan Zorman deluje med njimi kot glasbenik, pevec in pesnik in je s to zbirko gotovo ustregel naši slovenski koloniji in njeni okolici, ki ji je na ta način dano spoznati slovensko pesem. Knjige je izdana v lepi obliki in dela tudi v tem oziru čast izdajatelju. Pozdravljamo jo znanilko novega slovenskega kulturnega dela v inozemstvu.

Ivan Zupan:

PRED 25 LETI.

Spomin na moj prihod v Ameriko.

Petindvajsetletnica ali srebrne jubileje lahko delimo v različne vrste in na razne načine. V našem privatnem življenju imajo srebrne poroke v tem oziru prednost.

O takih porokah jaz za enkrat ne morem govoriti, pač bom pa te dni, dne 19. julija t. l. občajal posebne vrste spominski dan, odkar sem dal besedo moji novi domovini, oziroma odkar sem prišel semkaj v to našo obljubljeno deželo.

Pokojni škof Trobec je omenil, da je Slovenija naša mati, Amerika pa naša nevesta. Prav je imel! Cez dva dni bo torej poteklo ravno 25 let, ko sem izročil svoje življenje, svojo božnost in svoje srce moji prvi nevesti — Ameriki, moji novi domovini. Tozadovsna poroka je bila bolj skromna. Vršila se je na Ellis Islandu v New Yorku, kakor se je vršila že za stotisoč naših rojakov in rojakinj. Jaz mislim, da bi moral sleherni ameriški Slovenec dan svojega prihoda v Ameriko ohraniti v častnem spominu, kajti s tem se mu je odprla druga pot njegovega življenja. Marsikdo izmed nas blagruje on dan, ko je zagledal v newyorskem pristanišču kip Svobode in s temi trenotki, ko je stopil na svobodna ameriška tla. To velja osobito za iste, ki so se semkaj izselili še pred letom 1914, ko je v Evropi izbruhnila svetinja vojna. Baš radi tega sem tudi jaz vedno hvaležen stricu Samu, da me je rešil moributne smrti v tej vojni. Če bi me imel še pokojni avstrijski cesar Francišek pod komando, kamor sem spadal, ne vem, kje bi se danes moje kosti nahajale.

V angleškem predgovoru piše naš pesnik na sedmih straneh kratko o Slovencih, njihovi kulturi in literaturi ter podaja označbo prevedenih pesnikov. Prevajalec ni imel namena podati popolno slovensko antologijo. Knjiga je namenjena deloma našemu ameriškemu narodaju, ki mu postaja angleška beseda razumljivejša nego slovenska. To pa je usoda vseh potončev izseljencev. Knjiga pa je namenjena tudi vsem onim, ki se zanimajo za naše slovensko pesništvo.

PRIZNANJE NASEMU PESNIKU

Ljubljanski dnevnik "Jutro" je v nedeljski številki z dne 17. junija prinesel o našemu clevelandskemu pesniku in glasbeniku Mr. Ivanu Zornanu sledete priznanje:

IVAN ZORMAN:
SLOVENE (JUGOSLAV)
POETRY

Pod tem naslovom je izdal naš rojak, ki živi že od mladih let v Ameriki in ki je nam značil po svojih treh slovenskih pesniških zbirkah, 34 slovenskih pesmi z angleškimi prevodi. Zastopani so: Prešeren, Levstik, Jenko, Gregorčič, Ašker, Medved in Funtek, torej pesniki starejše generacije, večinoma z onimi pesmami, ki so uglašene.

V angleškem predgovoru piše naš pesnik na sedmih straneh kratko o Slovencih, njihovi kulturi in literaturi ter podaja označbo prevedenih pesnikov. Prevajalec ni imel namena podati popolno slovensko antologijo. Knjiga je namenjena deloma našemu ameriškemu narodaju, ki mu postaja angleška beseda razumljivejša nego slovenska. To pa je usoda vseh potončev izseljencev. Knjiga pa je namenjena tudi vsem onim, ki se zanimajo za naše slovensko pesništvo.

Propaganda za našo literaturo.

v našo ljubljeno novo domovino vedno na primeren način proslaviti, kakor se proslavljajo obretnice poroke ali pri rojstvu.

Ker sem tretino mojega pričakovanega življenja že prebil takoj v Ameriki, oziroma, ker vživam že četrto stoletje svobodni ameriški zrak, in to sedaj bolj takoj v naši beli ameriški Ljubljani (Clevelandu), naj bodo te vrstice posvečene spominu mojega prihoda v Ameriko.

je najprvo, če imam dosti denarja! "Seveda," sem mu odgovoril, med tem, ko sem tičal v žepu pet zadnjih avstrijskih bankovcev po pet kron, torej pet dolarjev ameriške valute. K sreči ni zahteval, da mu pošlam vse to moje denarno premoženje. Vse to zadnje moje bogastvo in premoženje iz nekaj Avstrije (25 kron) sem zamenjal na Ellis Islandu in dobil za isto \$5 v bankovcih in srebru.

Ko pišem te vrstice in se spominjam na 25 let nazaj, smo se "guncali" še na visokem morju na parniku "La Gascogne." Ta parnik ni bil posebne vrste, lahko bi mu človek rekel "starščatja." Vzeti smo ga morali, ker ni bilo na boljšem parniku prostora za potnike tretjega razreda. Bilo nas je okrog 50 slovenskih izseljencev na naši slavnici "Gascogne," kačero so tekmo vojne pretvorili v transportni parnik in je bil menda tudi nekje potopljena. Naj počiva v miru na dnu morja, če iste še niso dvignili na površje.

Preddno sem se napotil iz Pariza v Havre, sem imel to smolu v prestolici Francije (Parizu), da sem se zgubil. Vsi moji znani jeziki mi niso pripomogli, da bi našel pravo želetešnico postajo iz Pariza do prisostva, kjer nas je čakal parnik "Gascogne." Ta neprilika mi je povzročila dvodnevno zamudo.

Pa smo jo odrinili dne 11. julija, 1903 iz Havre proti obljubljenu.

Mene in druge potnike tretjega razreda so poslili na častno mesto prav na dnu parnika. Spal sem devet noči na postelji, podobno vreči, in sicer pri vrhu. Trikrat so me prisilili med spanjem obiskati v pozdravljajočih podgane, ki so delale svoje plesne vaje na moji imenitni postelji celo nad glavo. Ves strah do podgan sem si pa pregašal z dobrim rudečim francoškim vinom, katerega smo dobivali po en liter na dan. Imel sem ga vedno po več steklenic v rezervi pod zglavljenjem, katerega sem dobival s lastnimi načini.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in srečljivo, ampak ampak to svetovali, da ne bo vredno, da se ne bo vredno.

Načelci so mi pripomogli, da je bilo bolj skromno in

Sonce in Senca

Zagovori krčanske vere

Spisal
DR. P. ANGELIK TOMINEC O. F. M.

(Nadaljevanje)

Pa pravijo včasi, da je proti zdravju zdržati se spolnega življenja. Cerkvi sovražni krogi se kaj radi sklicujejo na izjave kakega zdravnika, češ, da je za zdravje škodljivo, ako mlad človek premaguje skušnjave in živi spolno čisto.

Nesteto resnih zdravnikov pa je odločno izjavilo, da zdržnost z mladega človeka ni škodljivo, ampak naravnost potrebno. Pravtako tudi za zrelega odraslega človeka ni nemogoča, ampak, če je sicer zdrav, možna in popolnoma neškodljivka. Mi pristavljamo še: je sveta cednost, če je postavljena v službo višjih ciljev, kakor sta posebno duhovniški in redovniški. Izkušnja pa dovolj jasno uči: na tisoče in tisoče duhovnikov in redovnikov in redovnic, ki so se odpovedali blagoslova za človeštvo, izvršilo je nešteto juških dejanj.

Mnogo ljudi, ki pridejo s tem očitkom, pa hoče opraviti le svoje življenje, polno zabloda. Zgled vidijo, da bi mogli drugače živeti, ker pa sami ne žive, jih ta zgled boli in grize. V prisilnem celibatu se kaže vsa cerkvena krutost.

Na prvi pogled se človeku redozdava, da cerkev svobodu duhovnika omejuje: saj se duhovnik ne sme ozemiti. Toda to ni res. Duhovski stan je prostovoljen, nikar cerkev ne sili, da mora postati duhovnik. Zato pa more in sme staviti svoje pogoje za vstop v ta stan. Katoliška cerkev sprejema nove kandidate samo pod tem pogojem. Ce se za druge stanove zahtevajo pogoji, kakor na primer določena predizobraza, telesno zdravje, dobre oči itd., in se nesposobni kandidati zavrnejo, pač nihče ne more govoriti o omejiti svobode, če cerkev sprejema kandidate pod pogojem, da premagujejo spolno nagujenje in se odpovedo zakonu. Nasprotno cerkev celo strogo paži na njihovo svobodo. Kdorkoli bi mladeniča sill v duhovski stan, ta bi bil izobčen, in klerik, ki bi iz strahu ali prisiljen sprejet posvečenje, bi ostal prost. In če bi kak poročen mož v smoti misil, da mu je žena umrla, postal duhovnik bi duhovniške službe ne smel izvrševati in bi ostal navezan na svojo ženo.

Sicer pa ali duhovnik nima tri, štiri ali še več let priložnosti dovolj, da premisli, ali more sprevjeti nasre obveznost celibata? Mnogo več torej kakor njegovi tovariši med svetom, ki se navadno v mnogo krajšem času odločijo za dosmrtno zakonsko zvezo.

Cerkev pač imeti samse in čiste duhovnike. V začetku kajpada katoliška cerkev radi nedostajanja neporočenih zmožnih mož ni mogla povsem uveljaviti svoje zahteve. Vendar pa je vedno zahtevala da se tisti, ki je sprejel mašniško posvečenje, ni smel več ženiti. Prizadevala si je pa slejko prej pridobiti si zadostno število neporočenih duhovnikov. Vzhodna cerkev je bila v tem oziru nekoliko popustljivejša, dovolila je leta 692 enkratno poroko pred posvečenjem, škof je pa morajo biti vedno neporočeni.

Svetovna zgodovina uči, kako so vse cerkvene ločine kot eno prvih stvari odpravile celibat svojih duhovnikov in si s tem velikokrat same kopale grob. V najnovejšem času smo isto lahko opazili pri češko-slovaški in hrvatski narodni cerkvi. Duhovnik svojo službo lahko

To ve vsak katoličan. Vsak pa tudi ve iz besedi Zveličarjevih, da cerkev — Kristusova ustanova — ne bo prenehala do konca sveta. Prav gotovo, da ni nujno, bodo v cerkvi ljudje, ki bodo hoteli hoditi po poti evangeljskih svetov — bodo v katoliški cerkvi redovniki. Oglejmo si nekaj pritožb zoper redovni stan.

Jaz ne morem trpeti redovnikov ker pasejo lenobo.

O tem se mnogo govori; toda tisti, ki tako govere, očividno sami sebi ne verujejo; ker bi sicer moral biti naval na samostane naravnost velikanski. Ta očitek o lenobi lahko leti na bogomisline (kontemplativne), ali delovne redove ali pa na one, ki združujejo oboje. Pri enih in drugih je mogoče grajati red sam na sebi ali posamezne njegove člane, ki ne žive tako, kar bi morali po redovnih pravilih. Kar se tiče teh zadnjih, naj si nasproti redovnemu življenju ne delajo prevelikih skrbiv, kajti cerkev sama in redovni predstojniki skrbe in se trudijo, da take ude čimprej ali poboljšajo ali odstranijo. Naj bodo vsi prepričani, da napaka ali greh, ki ga zakriva redovnik, nikogar bolj ne boli kot red sam in cerkev, ki redove nadzoruje. Je pa že tako, da kjer so in bodo ljudje, tam bodo slabosti, napake in grehi. Toda brez samohvale vendarle smo tudi, da je grehov baš tam, kjer redovnike najbolj napadajo, že še mnogo več in hujših kot pri redovnikih. Resnica pa je, da je marsikak red opustil prvotna stroga pravila, zlasti tak, ki je po dirljih raznih dobrotnikov in ustanoviteljev zagotovel. Denar in udobno življenje je z vsakega človeka nevarnost — tembolj za meninski stan. Take redove ali posamezne samostane pa je cerkev sama reorganizirala in skrbela, da je odpravila, kar se je v njih slabega vgnedilo. Večkrat je pripustil Bog, da je poseglia roka posvetne vlade vmes, ki je žal zadelo mnogo nedolžnih in storila hude krivice samostanom, toda po božji previndnosti pa so se vpravili tudi preganjania vselej dvignili na višjo stopnjo popolnosti in s pokoro popravili, kar so njih bratje zagrezili. Ali redovnik res lenarjo?

Ta očitek se čuje prav pogosto. Ali je resničen? Poglejmo najprej nazaj v zgodovino. Ta nam priča, da je bilo redovništvo največja dobrota za človeštvo. Stoletja, ki jih imenujemo srednji vek, niso bila brez omike, za to se imamo zahvaliti vprav menihom, ki so jo gojili v svojih samostanah in opatijsah. Menihci so rešili znano, književnost in umetnost starega veka, spisali so cele knjizice, otvarjali šole in studirali. Toda rešili so še mnogo več, rešili so vero in čednost, ko so sirili krčansko pravoto med divjimi narodi.

In z duhovno omiko so združevali tudi gospodarsko. Večji del opustošene Evrope so oni obdelali, osušili in jo spremnili v človeku primerno bivališče. Samostani so bili v tistih časih šole tehničnega napredka. One so vzgajale slikarje, kiparje, kamnoseke, zlatarje in umetnike lepe pisave, knjigoveče, ulitvave zvonov, kratko, skoro vse gospodarski in duševni napredki ima svoj izvor v samostanah.

Prav redovi in čas, ob katerem so bili ustavnopravljeni, so pospešni dokazi za božjo previndnost. V času, ko je radi preselevanja narodov pretila nevernost, da bo zatonila vsa zapadna omika, je nastopil benediktinski red s svojim gesлом: Molitv in delaj! S tem geslom so bili oni poklicani, da vzgojijo divje barbare v kulturne narode. In ko je zavoljno vzvetele trgovine v srednjem veku nastal prepad med neizmernim bogastvom na eni strani in neizmernim uboštrom na drugi strani in so se že pojavljala 22. februarja, 1921 postal stolni znamenja revolucije (albigenzi, dekan). Tudi sedanji škof lakatari in drugi) zaradi rastovljanski dr. Andrej Karlin je

čege nezadovoljstva, so nastali takoimenovani beraški redovi, so s svojim zgledom in žive besedo dokazali, da človek ni na svetu zaradi časnih zemeljskih dobrin, ampak da so le-te zaradi njega na svetu. In tako najdemo v vsakim časom in njegovimi novimi potrebami tudi nove redove kot njih zdravilo.

Toliko v splošnem o redovih. Če bi hoteli posamiči nastavati zasluge posameznih redov za znanost, umetnost, zlasti pa za potreb ljudbeni do bližnjega v duševnem in telesnem oziru, bi se zadostovalo za to cele knjige.

Pravtako kakor delovni redovi vrše svojo socialno dolžnost tudi bogomislini (kontemplativni) redovi, dasi le-te navadno najbolj napadajo sodobni nasproti krčanstva. Vedno in vendo se povdarija, da je človek za socialno bitje in da mora kot tak izpoljevati tudi dolžnost skupnega socialnega telesa — človeštva. To človeštvo pa mora opravljati tudi svojo dolžnost napram Stvarniku, to je dolžnost molitve, da prosi zase milosti in blagoslova. Prav te vrste redovništvo je pa v prvi vrsti poklicano, da opravlja to dolžnost ne samo v svojem, ampak tudi v imenu človeškega reda.

Pa tudi če se ne oziramo na delo, ki ga vrše ene in druge vrste redovi, bi vprašali, ali morda človek, če postane redovnik, preneha biti človek? Vedno pa v povod se dandanes slišijo besede o svobodi, bratstvu in enakosti; kako to, da te besede naenkrat izgube svojo vrednost in pomen, če gre za redovnike in redovnice. Leto za letom se ustavnopravljajo najrazličnejša društva in organizacije in nihče se nad tem ne spovita. Ali morda pri samostanskih vratih ta pravica do svobode preneha? Ali ne smem stanovati, kjer hočem? Sam ali v družbi z drugimi? Na dejeli ali v mestu? Ali mi ni dovoljeno izbrati si pohištvo, kakovrstno hočem? In če se kdaj zadovolji s preprosto slampato posteljo, stolom in mizo, ima li kdo pravico, mu to braniti? Ne stanjuje le v vojašnicah na stotine mož skupaj? Ali naj bi bilo samo redovnikom, ki so se svobodno odločili za tako bivanje, to zabranjeno?

Novi slovenski škof.

Prestolica Štajerske ima dva slovenska škofa.

Nedavno novoimenovani po-možni škof lavantske škofije dr. Ivan Tomazič v Mariboru je bil rojen 1. avgusta, 1876 pri Št. Miklavžu pri Ormožu. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani. Nato se je odločil za duhovski poklic in vstopil v mariborsko bogoslovje. V mašniška posvečenje je bil 5. decembra, 1898 v škofovi kapeli, kot tretjeletnik mariborskega bogoslovskega. Od 1. avgusta, 1899 do 20. maja, 1901 je kaplanoval pri Sv. Juriju ob Ščavnici, od 21. maja, 1901 pa do 15. septembra, 1903 pa v Celju. Nato pa se je podal v Inostrost, kjer je bil 4. aprila, 1906 promoviran za doktorja teologije.

Pokojni škof dr. M. Napotnik je znal pravilno ceniti darovitost in sposobnost mladega doktorja ter ga imenoval za svojega tajnika. To službo je vršil z vso zglednostjo in natančnostjo, ki je le njemu lastna, od 1. septembra, 1905 do 14. oktobra, 1915, ko je postal kanonik lavantskega stolnega kapitelja. Lahko trdimo, da je bil ves čas posebno pa v težkih vojnih letih desna roka pokojnega škofa dr. M. Napotnika. Za mnogo-številne zasluge na cerkvenem polju je bil imenovan 4. decembra, 1908 za duhovnega svetnika, 4. oktobra, 1916 pa je postal konzistorialni svetnik.

Po prevratu je mogel razviti vse svoje sposobnosti za pospešek lavantske škofije v stop-

lju vstopljivosti na nekaj poželi.

DOBER TEK

Raziskovalec Afrike Cameran pripoveduje, da so v osrednji Afriki posušene mravljive najbolj zaželenje jed in domačini s tem tudi trgujejo. Uživajo jih z neko močnato juho.

Ob jezeru Nyassa se ob go-tovih časih pojavijo žuželke, Kungo imenovane, katere včasih zatemne solnce, ker rojijo od vodne gladine pa visoko gor v zrak. Kadar gre človek skozi tak mušični oblak, si mora glavo zakriti. Domičini pa jih lovijo ter delajo iz njih — potice. Dva prsta debelo pecivo v veltkosti krožnika je znotraj črno in ima sličen okus kot kaviar. Kdor ni tej "slaščici" od otroških let privajan, jo ne prenese in tudi ne poželi.

Novo cerkev v Smarjeti

pri Novem mestu bo na Šmarjetno nedeljo 15. julija posvetil mil. ljubljanski škof Jeglič.

OUR PAGE

READING FOR CATHOLICS

It is a matter for bewildered regret that Catholics should read so little, or at least be credited with reading little. Of course, literature does not bear a good reputation; it is too much concerned with ministering to and voicing the spirit of revolt to appeal over-much to those devoted to authority. But one is thinking not so much of those who conscientiously restrict their reading, but rather of those who read little in general, and in particular ignore, through ignorance or apathy, the work of recognized Catholic writers. One wonders whether it is not still another effect of penal days, of the timidity bred by long-continued persecution, of a dull acquiescence in the great Protestant tradition. That tradition for centuries branded Catholics with the mark of social and intellectual inferiority. It was omnipresent, almost omnipotent; it excluded Catholicism from English literature except as something foreign and inferior, ignorant and superstitious, and it had barred Catholics from universities, from great schools, and from public life. And so, when the time came for Catholics to emerge as from the Catacombs, the ordinary Catholic found the weight of Protestant culture almost oppressive. He could only find in the literature of almost three centuries a view of the Faith that was almost distorted out of recognition, and he found a tradition of books, magazines, and newspapers which took for granted a belief in Catholic inferiority. Consequently some Catholics even at the present day feel that Catholic writers are less distinguished than Protestant ones.

A modicum of intelligent reading would have enabled us to withstand the force of this Protestant tradition. A little intelligent thinking would have made use realize its inherent falsehood and injustice. But intelligent thinking only follows intelligent reading. There are many Catholics, loyal and faithful, who remain socially and intellectually—so far as the word intelligent can be used in their respect—ashamed of their religion. The weight of the Protestant tradition as embodied in the literature of three centuries oppresses them; they are silent about making intellectual claims for a Church that is still—fortunately, some of us may think—the Church of the poor and uncultured.

Now, it is not the immediate concern of this article to traverse the cowardice or the stupidity of such views. Time and again one has ventured to maintain that Catholicism is the most aristocratic of faiths, of longest lineage and most superb achievements. And this quite apart from being the Word of God Himself. We are only concerned here and now to plead for the Modicum of intelligent reading that would enable any Catholic to controvert and reduce to silliness the tradition of English Protestant literature, would prompt the ordinary Catholic to view Catholic literature aright as a saner and sounder exposition of truth than can be found elsewhere, and to teach the same ordinary Catholic to appreciate and admire his own Catholic writers.

The modicum of intelligent reading can easily learn from writers who have endeavored to serve the Protestant tradition sufficient to turn that tradition to nonsense. Even Carlyle, with his ultra Protestant sympathies, will tell us that Shakespeare is the fine flower of the Catholic culture of the Middle Ages. And in the pages of Shakespeare we can move at ease, knowing that we possess the knowledge and sympathy to be at home with his pre-Reformation people. And if Shakespeare, apart from a little patriotism and much coarseness, is either Catholic or nothing, we can afford to smile at the Protestantism of English literature.

There were always some names bringing a measure of consolation in witnessing to the truth, names like Crashaw, Dryden, Pope; even Dr. Johnson was largely on our side, as a reading of Boswell would convince anyone. Sir Walter Scott could only plough the land where the Oxford Movement would grow and flourish. The Oxford Movement gave us Newman and what Froude would call the intellectual renaissance of Catholicism. From those days of the Second Spring there has been no need for timidity or shamefacedness. We have had writers of whom we can well be proud. History has had to be rewritten, and Mr. Birrell would tell us that the Catholic view was distinctly more interesting than the older versions.

The modicum of intelligent reading for which we plead would also teach, even by the writings of non-Catholics, something of the mighty work of the Church of Architecture and Art, Music and the refinements of life; would tell us of saints and their greatness, of explorers and distinguished discoverers, of scientists and inventors who have served this world wonderfully while remaining devoted to the truth and God. Reading not only lends interest to life; it adds cultivation and knowledge to Faith itself. We need no longer be daunted by the Protestantism of English Literature, for Protestantism itself has crumbled. Intellectuals today no longer scoff at Catholicism; they take it as the only acceptable form of organized Christianity.

Paganism, luxury, worldliness are the enemies now, and how better can we combat them than by knowledge, simplicity, and religion? We shall never, certainly, contend against the evils of our civilization by simply reading worthless snippets and leaving our Faith utterly unsupported by knowledge. Catholicism is now being constantly and brilliantly expounded, not merely explicitly in literature generally. It would appear to be our plain duty to support and to appreciate our Catholic writers; and no less it appears advisable to read a little of the fiction, poetry, history, biography and essays of the past, the Protestantism of which can only tell of a thing that has passed, while their beauty may well serve to lend cultivation to our living Faith and make it more vital and better armed for anything of struggle that may await it.

OUR PAGE

For the use of English speaking members of
K. S. K. J.

Official Notices, Sporting
and Social News and
Other Features

JINX NO JINX

The St. Joseph Sports of Collinwood, regarded as the Jinx of Cleveland Presidents, threw a scare into them last Sunday by overcoming a three-run margin and leading the Cabinetmen into the fatal eight. Smiling Eddie was nicked for nine hits, while Zalar, a former member of the winners, was hurling for the losers, and allowed but six hits. However, the Presidents by making all their hits count outscored their opponents.

Presidents	A. R. H. O. A.
Lenarsic, cf-if	4 2 2 1 6
Krajc., 3b-ss	4 0 1 1 5
Perko, lf	3 0 0 1 0
J. Grdina, cf	1 0 0 0 0
Krainz, 2b	3 2 0 2 1
Cristy, ss	1 0 0 1 1
Novak, 3b	2 1 1 0 0
Surtz, 1b	4 0 1 1 0
Zalokar, rf	4 0 1 0 0
Mihelcic, c	3 0 0 11 0
Fabian, p	3 0 0 4 0
Totals	32 5 6 27 12
Sports	A. R. H. O. A.
Kadunc, 3b	3 1 0 3
Godic, lf	5 0 1 0 0
W. Klisurich, ss	4 0 1 0 3
Velkovar, cf	4 0 0 0 0
Valentine, c	2 0 1 7 2
Zalar, p	4 1 1 1 1
Relic, 2b	3 1 1 4
Omerza, 1b	3 0 0 11 0
T. Klisurich, rf	4 1 3 4 0
Totals	32 4 9 24 13
Presidents	0 0 0 3 0 0 2 *-5
Sports	0 0 0 2 0 2 0 0 -4

Errors—Krajc., Krainz, Mihelcic, W. Klisurich, Relic. Two-base hits—Lenarsic, Valentine. Three-base hit—Kadunc. Sacrifices—Perko, Omerza, Relic. Stolen bases—Kadunc, Novak, Zalar, Lenarsic, 2; Krainz, Relic. Base on balls—Off Fabian, 2; off Zalar, 2. Struck out—By Fabian, 11; Zalar, 7. Hit by pitched ball—Kadunc. Umpires Boggs and Anderson. Scorer—Jno Znidarsic.

STANDING

Eastern K. S. K. J. Baseball League, Including July 15th Games, Based on reports Received.

Team	W. L. Pct.
Cleveland	7 1 875
Bridgeport	9 2 818
Collinwood	7 4 636
Lorain	5 4 555
Pittsburgh	4 6 400
Nottingham	4 7 363
Barberton	2 7 222
Beaver Falls	1 8 111
Results Sunday July 15th:	
Bridgeport, 3; Pittsburgh, 2.	
Cleveland, 5; Collinwood, 4.	
Beaver Falls, 9; Nottingham, 0	
Games Sunday July 22nd:	
Pittsburgh at Barberton.	
Bridgeport at Lorain.	
Beaver Falls at Cleveland.	
Collinwood at Nottingham.	

WEE-BOOST

Just a word or two
To let you know the news.
Our meeting date was changed
But come and pay your dues.

Thursday, eve. 7:30, July 19th
Kraus hall
Is the time, and place, and date.
There's something special,
members all
So come and don't be late.

There's something else and big
And that is by the way.
Our "What Ho!" Booster night
And July the 28th the day.

You have tickets aplenty
And they are all for sale
Step out and sell them
Or they will get stale.

WAUKEGAN WINS

The Waukegan K. S. K. J. team defeated the Sheboygan K. S. K. J. in a non-league game in twelve innings by the score of 6 to 5. The features of the were Artac's brothers hitting for the winners and fielding by Kralnick and Finst by the losers. Finst also struck out eleven batters.

Waukegan A. R. H. O. A.

Novak, ss 6 0 3 1 3

Dobrof, lf-p 4 0 0 2 0

Ihoveic, 3b 6 0 1 1 1

F. Artac, cf 6 1 3 5 2

Chamernick, 1b 6 0 1 12 2

Marinsek, 2b 5 1 2 4 6

J. Artac, rf 5 2 2 3 0

Merlock, c 2 0 0 4 0

Moore, c 3 2 2 3 1

Pustaver, p-lf 5 0 1 1 4

Totals 48 6 15 36 19

Sheboygan A. R. H. O. A.

Kralnick, 2b 6 0 1 2 5

Mickey, cf 6 0 1 0 0

F. Jeraj, rf 6 1 2 1 0

Tony, ss 6 1 1 3 1

M. Jeraj, 3b 2 1 1 0 0

Stichert, 3b 4 2 1 1 0

Francis, 1b 3 0 0 11 0

Zore, lf 5 0 2 1 0

Cerpich, c 3 0 0 14 0

Finst, p 5 0 3 3 7

Totals 46 5 12 36 13

Waukegan 000 000 023 000 -6

Sheboygan 000 101 300 000 -5

Errors — Novak, Pustaver,

Two-base hits—Novak, F. Je-

raj, Tony. Home runs—F. Ar-

tac, J. Artac. Sacrifices—

Francis, 2. Stolen bases—Cham-

ernick. Double plays—F. Ar-

tac to Chamernick; F. Artac to

Marinsek. Base on balls—Off

Pustaver, 2; off Finst, 4.

Umpire—Versey.

Joliet Pitcher Hurls Two-Hit,
No-Run Game.

The Joliet K. S. K. J. team

trounced the Milwaukee nine at

Joliet, 13 to 0. Stumac, the

Joliet pitcher, gave Milwaukee

only two bingles. He also

struck out fourteen batters and

allowed no free passes to first.

Bozich had a perfect day at

bat by collecting three hits and

a sacrifice. Gregorash knocked

a home run in the first inning

with one on.

Thanks are extended to the

young lady followers of Joliet

who prepared lunch and made

it pleasant for the teams after

the game.

Joliet A. R. H. E.

Stefanich, 2b 5 3 3 0

Mutz, cf 5 1 1 0

Gregorash, ss 5 3 2 2

Krall, 3b 4 2 2 1

Stimac, p 5 1 1 0

Juricic, lf 5 0 1 0

Kostan, c 3 2 2 0

Bozich, rf 3 1 3 1

Crnkovich, 1b 4 0 0 0

Totals 39 13 15 4

Milwaukee A. R. H. E.

R. Jancezik, lf 4 0 1 1

Zynal, 3b 4 0 0 0

Foote, ss 4 0 1 2

Luchini, c 3 0 0 0

C. Jancezik, p 3 0 0 0

Polongo, 2b 3 0 0 0

Jelinek, 1b 3 0 0 0

Kozlowski, cf 2 0 0 1

Podlenik, rf 3 0 0 0

Now I don't like the city—

The outside seems so small,

But, out here in the country,

There's lots o' room for all.

I have a pony and a cart,

(The cart's not very strong)

But when I go for a ride,

I take some kids along.

I used to go barefooted,

But I never will again,

'Cause I stepped upon a nail

That made me cry with pain.

I dream that angels car-

ried me up to heaven."

"You're right," chimed Mike.

"I saw you going up and

thought you would never come

back, so I got up, cooked the

fowls and ate them."

WHERE 22D OF JULY?

The question is being asked already, where are you going on the 22nd of July? Well, if you have no definite plan as yet, I'll tell you where to go and have a good time. The St. Joe's baseball club of Waukegan are having their annual picnic on that day, at Mozinga's Park, the new home of the St. Joe's club. There will be plenty of excitement on that day so prepare yourself. Right here I'm inviting all from the near-by towns to join us on that day.

The program starts at eleven o'clock, before noon, with Waukegan K. S. K. J. Boosters playing Chicago in a game of baseball. Both these teams are meeting for the first time and a real treat will be shown to all who witness this game, to see the future St. Joe's perform.

Come and see these performances as these may be the ones to decide who will represent the Mid-West in the East this year. Come one, come all, come and pull for your favorite Wee-Booster, be there!

Miss Josephine Menart, active member of Cleveland lodges, is engaged to be married to Mr. Frank Mustar of Joliet, Ill., on Saturday, August the 18th.

Several lodges will be minus

Miss Menart's enthusiasm and cooperation.

Miss Menart is vice president of the Mary Magdalene lodge No. 162, largest branch of the K. S. K. J.

and president of the St. Cecilia lodge, S. D. Z., very progressive lodge of that organization.

Both lodges will miss Miss Menart for she contributed her efforts in making both these lodges the pride of the respective unions. The young folks of the Wee-Boost club will now be obliged to look elsewhere for suggestions as Miss Menart will make her home in Joliet.

Cleveland's loss is Joliet's gain.

TATTLE TATS

TRIP TO CLEVELAND

ZADNJA PRAVDA

ROMAN

Spisal J. S. Baar, poslovenil Vejtoh Hybšek

(Nadaljevanje.)

"Kar si sama hotela, to kakov nam," se je radoval mož. "A tudi nama ni, da bi se smejal. Gozdar je rekel, da bi moral prodati tudi ti, če jah inženir, "tisti, ki je to način razum, dokler je kupec in mara za les. Dal bi ti še več kot Martinu, ker bi imel vse skupaj in bi mogel sekati po ljubno, ne da bi se mu bilo treba ozirati na to ali ono — in jendar tudi lahko porabiva. Ščim pa vendar poplača obresti in davke?" Kamor se ozrem, povsod smo dolžni, židu in kristjanu, kaščo imava že skoro pravno — in kdaj je bil sv. Martin! Sedem nas je okoli mize in ti prodaja celo moko za vsakdanji kruh —"

S tem je namah ukrotil žemo, da je pohlevna kot jaginja. Manca se le z bolestjo spominja na one čase, ko sta ji rajni oče in mati pomagala. Takrat so bili vedno prvi, sedaj pa se pohajo počasi za Adamom. A Adam se dviga. Glej, dekletuji kupil obleko, tudi fantje imajo nove suknice . . . Njegove njuje so lepše kot Martinovo, živila bolj rejena in več vredna. Zavist razjeda Manco, spreminja jo, je z njo, splošno. Manca ne odneha. Študent sam je sprevidel vse to in se ponudil: "Mama, vidim, kako me rabite, učenje me ne veseli, doma bi ostal in vam pomagal, in vidiš boste, da bo šlo bolje. Tudi ata bom spravil s stricem: mogoče pustiti te neplodne prepire, iz katerih se že celo mesto norčuje. Tudi meni se že vsi študentje posmehujejo."

Kot da je pamet izgubila, se je togotila Manca. Z grozo je gledal na njo sin in bežal. Se dobro, da je ušel — morda, o, gotovo bi bil sicer tepen.

"Joj mene nesrečne, uboge matere! To je zahvala za vse moje krvave žulje! Lastni otrok me ne spoštuje in mi pove v obraz, da se mu ne ljubi studirati, da ne bo za 'gospoda'!" Tako je ternala glasno in letala kakor brezuma po hiši. "No, pa jaz te že natočim," je sklenila in ugotovila končno v sebi.

"Poslušaj," je rekla zvečer sinu, "če ne boš več študiral in ne boš za 'gospoda,' ne pokažeš mi do smrti več — ne hodi domov; delaj potem, kar veš in znaš, toda jaz te ne bom več poznala."

Povedala mu je vse to s takim glasom, da je študent hitro, hitro vse objubil in prosil, da naj mu da vsaj za knjige in obleko in naj mu plača šolnino, da mu ne bo treba sedeti med drugimi v klopi kakor beraču. Ubožni dijaki dobre sicer hrano in obleko in tudi šolnino jim olajšajo, toda njemu ne popuste.

"Če imajo stariši toliko denarja za tožarjenje, jim bo menda tudi za šolnino nekaj ostalo; če pa nimajo, kaj pa dajejo sine v šole!" menjajo gospodje v mestnem svetu. (Dokler ni bila podprtavljena, je mesto vzdrževalo gimnazijo). Pri tem pa se je zbudil v Martinku ponos Porazilov. Uči se izborna, toda boli ga, da se tudi po svoji zunanjščini ne more meritizirati z ostalimi dijaki. Vidi, kako prihajajo v zlikanih srajcach s trdimi ovratniki, zapestnicami na rokah in z uro v telovniku — on pa vedno hodil v hodnični srajci, ki je v nagnici slaboprav; pod vratom ima porcelanast guščič z rdečo glavico, obleka mu je le iz kanine. V zasmeh je vsem drugim, posebno deklicam, ki hodijo v svojo šolo tik ob gimnaziji in se že zanimajo tudi za male gimnazije. Le radi tega bi bil hotel pobegniti iz šole, da bi ne prenašal vsak dan te sramote — — —

"No, potrpi, dečko, pomagali si bomo," je rekla naglo mati, ko je potrebitivo dozvala sinovo gorje — — —

"Veš, kaj je novega?" je prihitel nekod pozimi Adam domov. "Martin seka gozd."

"Ni mogoče!" se je začudila Dodlička.

"Mu je bolj teče voda v grlo;

zgoraj in spodaj, na lev in na desni kažejo sosedje vsak svoje meje in kraje, in gospod inšenir ne more in ne more najti navedenne mere, ne more določiti trdnih, zanealjivih točk, ne more oddeliti pravično polovice in povediti, čigava je posekana smreka. Treba je znova premiriti vse kmetske šume, nategati vrvice od ceste na levo in do Dilov na desno.

"Kdo bo pa plačal?" se plasi pri sosedje, "menda ne mi ali občina?"

"O, kaj še," jih je pogovarjal inženir, "tisti, ki je to način razum, dokler je kupec in mara za les. Dal bi ti še več kot Martinu, ker bi imel vse skupaj in bi mogel sekati po ljubno, ne da bi se mu bilo treba ozirati na to ali ono — in jendar tudi lahko porabiva. Ščim pa vendar poplača obresti in davke?"

"Bog pomaga! Naj pa kar streho nad glavo proda!" Celo leto so merili, risali načrte, v kočijah so se vozili zemljemerji semterja, smreka v gozdu pa je preperevala, gnila, igličje je odetele, skorja je odpadila, labudar se je selli vanjo, a Bog ne daj, da bi jo kdo premaknil.

Končno so pripeljali šest belordečih količev v tla, postavili šest mejnikov in slovensko proglašili: "Martin se je zmotil, smreka stoji res na Adomovem delu."

Kot na koncu se je ponosno držal Adam. Igra je njegova; zmaga ga napihnuje, vzača — toda pozor, Adamek! Ne poznaš li Martina, bratca svojega? Ta vendar ne bo prenesel mirno takega poraza. Glej, kaj se zgodi! Že naslednji dan se je vrnil gozdar iz šume in nazzani mestnemu uradu in Adamu, da je nekdo vseh šest mejnikov izkopal in razbil in luknje s steljo tako zamašil, da jih ni mogoče opaziti . . .

"Nihče drugi kot Martin," je vzkliknil Adam. Pozor, pozor, Adam! Si ga li zasačil pri delu, imaš li za to pricē? Martin se je pritožil, je zaprosil za druge izvedence in zopetno merjenje, da se izkaže, da ima prav. Pa zadrži tega vendar še ni treba, da bi bil ravno on odstranil mejnike in podrljeno . . . Adam mora v mesto k odvetniku na posvetovanje. Že je obul čevlje, oblekel suknijo in hitel v mesto.

"Tožiti morate, preiskavajte zahtevajte," je svetoval odvetnik pri tem že takoj narekal pisarju tožbo, tožbo proti neznanemu zločincu. Kolki stroški, vrhutega starci račun: dr. Rubin je zahteval od Adama, da bi ga bil skor zdrobil, poskušil, je in prevrnimo pred seboj, razkoračil se:

"Lump, tat, pridi sem!" je vzkliknil, in posoda je že letela. Od samega razburjenja se je bilo Adamu zameglilo in zavrel; Adam je že od nekdaj meril dobro, že v mladih letih ni zgrešila njegova roka, na kar je namerila. Zdaj je bil pomerenil v Martinovo glavo. Martin se je nehot in nagonsko sklonil in posoda je letela tako tesno nad njim, da mu je zbilj čepico. Za las — in po njem bi bilo. Posoda je priletaла takoj silno, da se je sesul kos ometata za Martinovo glavo na tla in misel, ko je s tresoč roko segel po računu. Obljubil je, da plača ob mesecu, če ne, ima odvetnik pravico, vknjižiti dolg na posestvo. Toda tega ne bo treba. Za Mejkovec se že oglaša kupec, Suhanek iz Kodova že kar preži na to polje. Polklic ga bo in mu prodal.

"Posestvo drobis, kos za kosom lomiš, lep gospodar si, manj bozapusti sinu kot si prejel od očeta," ga je grajala vest.

"I — kaj! Če je Martin mogoč prodati gozd, morem tudi jaz polje," je preglasil Adam očitke in tavol po predmetju iz mesta domov.

"Kaj pa, Porazil, ali danes ne stopite na četr?" ga vabi krčmar pri "zlati ščuki."

"Ne, danes ne, imam malo denarja," je odgovoril Adam trpko — kakor v šali.

"E, saj je krede dosti, le vstopite."

Krajec črnega kruha v suknjevem žepu je edino okreplilo, ki ga ima Adam s seboj, škoditi ne more, če ga zalije malo s pivom, lažje bo zdrknil po grlu v želodec; poplaknil ga bo lepo dol.

Tako sedi pri "ščuki" in pije prvi polje, pije na dolg. Sram ga je izvleči kruh iz žepa, tako črn je; nekaj časa skrivaj lomi griljage v žepu in je, toda krčmar se da lomiti samo na koncu, kjer je tanek, a dalje se ne da; drobi se, zato bi moral vzeti

dar maha z rokami. Usta se mu alinijo, oblika mu je vsa v neredu, sracija za vratom razpeta. Kakor pijancu!

"Na cesto so me vrgli," izkrme so me vrgli," si ponavlja glasno in čuti vratno krivico in sramoto, ki so mu jo prisadeli. Cuti, kako ga je Martin izval in kako ga potem niso pustili na Martina, marveč postavili na cesto, kakor da je on izval in ne Martin. Smel in mogel mu je povrniti samo z jezikom, tega mu niso bili zavezali, toda ne z rokami, ni mogel ker se mu jih držali . . .

"Kaj sem mu pravzaprav dejal?" se je vpraševal Adam in se spomnil: "Aha — da je lump in lopov, sem mu rekel! Priče ima, tožil me bo, moram se potruditi, da zmagam." In glej, komaj je pomislil na sošišce, se je namah streznil; umiril se je, nevede si je popravil obleko, zapel sračo in telovnik, korak umeril, zravnal se; v očeh mu je zasijala lokavost . . .

"Dobrih petnajst let sta si že v laseh, ne bo dobrega konca," so sodili sosedje, ko so zvedeli o prepriču bratov v mestu pri "ščuki." Adam je zarenkat "spodaj;" Martin je vložil proti njemu. Adam je že dobil pozivnico in odvetnik mu je rekel, da ga nihče ne izreže, da bo moral biti obsojen, če se mu ne posreči dokaz resnice. Toda Adamo hoče biti "zgoraj," hoče podati dokaz resnice.

Tri je zjutraj. V Klenči se oglašajo samo petelin: hladna in temna pomladna noč polagoma gasne. V topilih posteljah pod težkimi pernicami počivajo ljudje, počiva gozdar Marušek. Tedaj ga nenadoma prebudi močan udar na okno. "Vstani, France, pa brž v gozd k 'dolgi luži'! Kradejo ti v tvojem. Če nočes, grem naravnost k nadgozdarju," je klical znan in neznan glas zunaj pod oknom.

"Vražja svojat!" se je jezik gozdar in brzo vstal, "še izdajati so začeli drug drugega! Kdo pa je bil vendar? Tako znam, da mi je zdel glas . . ." Oblekel se je, urno obul svoje skornje, vrgel puško na ramo, torbico z nabodi okoli vratu, požigal psi in stopil na prost. Ustavl se je in poslušal. Vse tisto! Niti pes ne zalaže, očividno ne čuti nikogar. K "dolgi luži" naj gre? Ali naj uboga? Ustavl se in prevardja. Znana mu je stara zvijača gozdnih tatov: Izvabijo in posljejo gozdarja in nadgozdarja z lovcem na eno stran, da morejo krastni na drugi. Hlad bližajočega se juntra je stresel gozdarja, Zapalil si je še pipa in hajdi na slepo srečo v klanec in gozd. Vsak kamen na poti mu je znan. Varno in tiho je prehodil kmetko šumo, preskočil jarek in že je v graščinskem gozdu, kjer se čuti kakor doma.

Znana mu je stara zvijača gozdnih tatov: Izvabijo in posljejo gozdarja in nadgozdarja z lovcem na eno stran, da morejo krastni na drugi. Hlad bližajočega se juntra je stresel gozdarja, Zapalil si je še pipa in hajdi na slepo srečo v klanec in gozd. Vsak kamen na poti mu je znan. Varno in tiho je prehodil kmetko šumo, preskočil jarek in že je v graščinskem gozdu, kjer se čuti kakor doma.

(Nadaljevanje iz 7. strani)

Prihranite nekaj od svojega zasluzka

vezak plačlil dan in vložil ga v načo varno in zanesljivo banko. Začuden boš tako hitro vasi prihrenki rastejo v vrhu tega vam plačlamo in po 3% obresti dvakrat v letu ter iste pristejejo h glavnici. Vlagate lahko v načo banko prav tako zanesljivo, kjer kolikor želite. Širok držav, kakor že bi živel v načem mestu. Pišite nam za pojasnilo in dobite odgovor v svojem jesiku.

Ako držite denar doma, izpostavljeno je raznim nevarnostim, kot tatom in vognu in dostikrat se ga potrebuje. Nača banka ima nad \$740,000 kapitala in rezervnega sklopa, kar je znak varnosti za vaš denar. Skupno denarne vloge pa presegajo čez 5 milijonov dolžev.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON St. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, predst. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomož. kasir

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857

ALI POŠILJATE DENAR
V EVROPO?

Če je temu tako, potem se vam izplača, da pridevate v načo banko. Mi poslujemo z banko že eno in sedemdeset let; v tem času smo dajali vedno prednost pri pošiljanju denarja v razna evropska mesta. Vsled naših obširnih in ugodenih zvez z raznimi denarnimi zavodi v Evropi, boste lahko pri nas dobili vedno najnižje cene pri pošiljanju denarja v stari kraj. Pridite torek k nam!

Najstarejsja in največja banka v Jolietu.

THE OLDEST AND LARGEST BANK IN JOLIET

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvo:
Kadar naročate zastave, regalije in druge, pažite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.

Načrti in vzorci ZASTONJ!

VABILO

VELIKI IZLET ali PIKNIK,
katerega priredi

DRUŠTVO SV. JURIIJA,
960 reda Katoličkih Borštnerjev, Chicago, Ill.

V NEDELJO, DNE 22. JULIJA, 1928.
na prestorih č. o. frančiškanov v Lemont, Ill.

Dopoldne ob 10. uri bo sv. maša in po maši bo prostota zavaba.

Cenjena katolička društva in občinstvo od blizu in daleč se ljudjno vabljena na ta izlet v prostu naravo.

Društvo sv. Jurija bo ta dan skrbelo vse kar mogoče za dobro postrežbo v vsakem oziru in vsakemu v zadovoljnlost.

Odbor.

po nizkih cenah

v prvih slovenških unijki tiskarni v Zjed. državah, kjer dobiti ob vsakem času zanesljivo in

točno postrežbo

Se priporočamo društvo, rojakom, trgovcem za vse prilike. Preznamemo največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Slov. pogrebni in licenzirani embalmer v Newburghu

LOUIS L. FERFOLIA

5355 East 80th Street Telephone: Broadway 2520
se priporoča rojakom za naklonjenost. Vodi pogrebe

po najnižjih cenah in v najlepšem redu.